

TRIBUNA

SÍLVIA BONET

Consellera general i membre del consell nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Serveis socials: una oposició que proposa millores des de la responsabilitat

Després de l'aprovació, en la sessió del Consell General del dia 24 d'abril, de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, hem pogut llegir i sentir opinions que pretenen que la llei –que el nostre grup parlamentari va contribuir a millorar amb les esmenes que vam presentar– seria molt negativa per a l'Estat del benestar.

Com sabem, l'Estat del benestar fou pensat i plantejat per l'economista britànic Keynes, que desitjava un desenvolupament econòmic que no s'interposés en la vida i el benestar social dels ciutadans. Es tractava de permetre a l'Estat corregir desequilibris econòmics i compensar insuficiències de la despesa privada.

Es volia donar unes condicions de vida més igualitàries, segures i benestar general a la població.

L'Estat del benestar intervé per millorar la societat: modificant o eliminant el que tingui de negatiu, millorant les ocupacions, distribuint millor els recursos, intentant integrar a la societat les persones...

Andorra ha desenvolupat al llarg dels anys un model d'Estat del benestar basat en la coresponsabilitat entre els poders públics, els beneficiaris i les famílies. I ara calia concretar de quina forma incidiria la Llei de serveis socials i socio-sanitaris en aquests principis i en la vida quotidiana dels andorrans i andorranes. I valorar-ne la transcendència tant des de l'àmbit social i socio-sanitari com del de país.

A Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra (SDP) pensem que per canviar positivament l'actual model social cal fer un plantejament diferent, més participatiu i fruit d'un pacte polític i social que determini, de forma clara, cap a on volem anar. Però abans hem d'assentar les bases del que tenim, recollir en un mateix

marc legislatiu el que s'ha anat construint durant els anys, i un cop fet això podem estar en condicions de fer els debats que calguin i treballar per aconseguir que el nostre Estat del benestar sigui més just.

Socialdemocràcia i Progrés (SDP) defensa uns serveis socials i socio-sanitaris que s'adrecin a tota la població, però que han de posar l'accent en les persones i les famílies que tenen dificultats, en estat de dependència, en risc o en situació d'exclusió social, per facilitar-los la seva inclusió i potenciar la seva autonomia.

Per canviar el principi de coresponsabilitat pel principi d'universalitat cal una reflexió important, tant socialment com econòmicament s'ha de tocar de peus a terra.

Hem de saber si volem que els serveis socials actuïn sobre qualsevol persona, independentment de la seva capacitat econòmica i els seus recursos, o si pretenem actuar amb tots els recursos existents necessaris ajudant les persones o famílies que pateixen i ho necessiten. Com, també, hem d'analitzar la implicació econòmica que té, ja que la possibilitat d'estendre el benestar social implica l'existència de riquesa. El model dels països nòrdics, amb uns impostos molt alts, no és automàticament adaptable a Andorra.

El nostre grup parlamentari ha encarat la tramitació de la proposició de llei de serveis socials i socio-sanitaris des d'una perspectiva d'oposició progressista responsable. No ens agrada picar de peus ni pretenem proclamar-nos els millors socialdemòcrates des d'una oposició radical. El que hem fet és centrar el nostre treball parlamentari a millorar el text amb les esmenes fruit de les reunions amb els diferents col·lectius.

Una de les qüestions que hem treballat en el si del grup par-

lamentari, com amb Socialdemocràcia i Progrés i també amb col·lectius, ha estat el tema dels familiars obligats. Amb les nostres esmenes volíem que només es demanés participar en les despeses als familiars de primer grau. No veiem bé que els néts es veiessin afectats, sobretot tenint en compte la situació actual d'atur juvenil i que molts joves allarguen i compaginen la seva formació amb feines poc remunerades.

Tampoc els padrins, molts d'ells amb pensions de jubilació tan minses que no arriben per poder fer front a aquestes responsabilitats.

Des del 2008, la prestació d'ajuts socials ha anat vinculada amb la responsabilitat dels familiars obligats, detallada al reglament regulador de les prestacions econòmiques d'atenció social. Fins ara aquesta regulació els emmarcava en la família de convivència, i hem tingut clar, des del principi, que no volíem que els familiars obligats fossin només els del nucli familiar de convivència, ja que desvincula altres familiars directes de l'atenció i responsabilitat, simplement pel fet de no conviure amb els beneficiaris.

Per exemple, si un padrí ha d'anar a la residència El Cedre, i viu amb un dels seus tres fills, ¿només s'ha de responsabilitzar de les despeses el que conviu amb ell? ¿La resta de fills no tenen cap obligació? Nosaltres pensem que això no és just. Per aquest motiu vàrem insistir que només es tingués en compte els familiars de primer grau com a familiars obligats.

Curiosament, l'esmena en la qual nosaltres demanàvem que els familiars obligats fossin només els de primer grau no va ser acceptada, ni pel grup demòcrata ni pel grup socialdemòcrata. Sembla que els bons no són tan bons i els dolents no som tan dolents, tot i que amb tanta retòrica ho vulguin fer creure.